

S. VIII. 33.

21
LACRYMÆ

O B

LVCTVOSISSIMVM QVIDEM AT PLA-
CIDISSIMVM OBITVM

V I R I

AD MODVM REVERENDI
NEC NON EXIMII

DOMINI

FAUSTINI
BLENNONIS

ADDIV: NICOL: STETINI

VET: ANTISTITIS PER MVLTOS ANNOS
MERITISSIMI VIGILANTISSIMI, VT ET MI-
NISTERII SACRI SENIORIS DIGNISSIMI,
QVI ANNO MDCLXXXII. OCTAVO FEBR: NATVS
VII. VERO NOVEMB: ANNI CVRRENTIS MDCXLI.

BEATISSIME DENATVS CORPVS EX ANIME SVIS TERRE
OMNIVM NOSTRV Matri DEMANDANDVM
RELIQVIT

F V S Æ

AB AMICIS AC FAUTORIBVS BENEVOLIS.

STETINI, typis RHETIANIS

In Reverendum

DN. FAVSTINVM BLENNONEM

*Dominicâ XX. post Trinitatis ad meliora
translatum.*

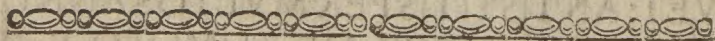

AVSTINVS Senior fausto pede scan-
dit ad astra,
Cœnam cœlestem providus hospes
adit.

Hunc non ejiciet Rex Christi veste decorum,
Sed concedet ei gaudia perpetua.

*lascià à morbo mente & manu
scribebam.*

CHRISTOPH. SCHULTETUS D.

Memoriæ

Reverendi, Religiosi ac Doctissimi

DN. FAVSTINI BLENNONIS,

*Senioris Ministerij Ecclesiastici Stetimensis benè me-
riti, Affinis & Compatriis sui, dum vivebat, Ami-
cissimi, qui natus in Stetino Veteri*

Pomeran.

Anno

Anno Periodi Julianæ 6195. Cyclo ☉ 23. ♄ 6. Indict. Rom.
10. Judaici Computi, quem Hebræi & Rabini recentiores
adhibent 5342, die 15. Mensis Adar I, fer. V, ejus Ti-
fri Character est 3. fer. 17.

h. 671/.

Primo Olympiadis 589. & Anno Iphiti Olympiadeo
2357. die 16. Anterioris secundum annum *πρωταριας*
Calippicum, qui fuit communis, & cœpit Hecatom-
bæon ejus Calendis Juliis anni præce-
dentis Juliani.

Nabonassari 2330. die 20. mensis Phamenoth.

Juliano 1627. die vi. Eidus Februarii

Messæ *τς χς ις* Dionysiano 1582. die 8. Februar. fer. V.
mediâ decimâ Vespertinâ, Ascendente 17. Gradu ☿,
post Plenilunium :

Defunctus verò placidè

*Postquam ultra annum phthisi decubuerat, & ani-
mum cum Corpore Salvatori suo IESV CHRI-
STO mente & sensibus integris, fide, spe &
pietate plenus devotè commenda-
verat.*

Anno Æræ Christianæ 1641. die vii. Eidus Novemb. Juli-
an. fer. I. post Plenilunium nondum completo

Sexagesimo ætatis suæ
anno,

Ὁ κλδς ιχς hoc, ex II. Epistola ad Timotheum capite iv.
versiculis 6, 7. & 8. desumptum,

Æ

*Vi maturus, BLENNIO, plenusque dierum
Et tæbe exhaustus mortuus in DOMINO.*

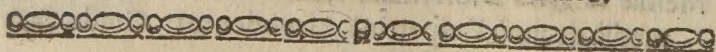
Nunc

Nunc ipsum post tot fidei victricis agones
Iustitiæ æternæ summa Corona manet.
Quam certò Iudex supremus conferet ipsi,
Venerit extremo quum dare jura die.
Nec tantum hoc solus gaudebit honore: sed omnes,
Quos tenet adventus firma cupido DEI.

Solatii ergo consecratum,

à
LAVRENTIO EICHSTADIO

Med. D. & Physico Stetinenſi
ordinario.

Ad piè defunctum.

QVI, FAUSTINE, tuò veteris non tangar Amici
Funere? Te multum suaviter usus eram.
Tu mihi Mysta sacrò junxisti fœdere Nuptâ:
Hæc illuc præiit, quò modo, subsequeris.
Heu nuper præiit! Caræ quæ vota Maritæ
Sacra vi, caro sint quoq; sacra Tibi.
Mollè cubet corpus: teneat mens æthera: jungat.
O citò summa Tuos lux Tibi, Teq; Tuis.

Supremi honoris, sinceri amor. & piæ
condol. caus. f.

M. HEINR. KIELMANNUS, Gr. L.

& Poes. Prof. & ConR. Pæd.

Stetin,

Ut non

UT non fuit mortale, quod cupiverat. (us
BLENNO verendus; neutiquam sic mortu-
Vivit DEO, vivit suis in Filiis.

Ad Nuptias vocatus ipse calicas
Sacro die, comparuisse gestiit. *Dom. 20. post. Trin.

Nunc ergo verè faustus est ac dicitur
FAVSTINVS, alto cœlitum superbiens
Honore, plenâ quem manu confert piis
Felicitatis autor & dator DEus.

Beatus ille, cui datur sic vivere!

Affectui testando f.

M. ERICVS PELSHOFER,
SubR. Pæd. Stet.

LENNO, Ministerii Senior Mystesq;
sacрати,

Quod Sedinenses dogmata sacra do-
cet;

BLENNO, tuæ finem cursu contingere vitæ

Jam lieuit, placida morte solute, tibi;

Factus es & compos voti tibi sæpè profusi,

Dissolvi ut posses, degere cumque DEO,

Gratulor Egressum, de vitâ labe scatente,

Gratulor Ingressum celsa sub astra tibi.

Est

Est ibi non labes, non est contagio, non est
Tabes, non alius morbus, at integritas.

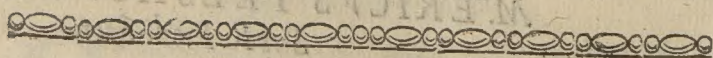
BLENNONES ergo *Gnati*, BLENNONIS
amati

Flete necem modicè Patris; In Arce Poli
est

Atque fidelisibia Christo promissa Ministri
Præmia larga capit, gaudia nempe Poli.

l. m. q. posuit

M. MARTINVS
BAMBAMIVS.

In pium atque placidum obitum

Reverendi & Clarissimi Viri,

DNI. FAUSTINI BLENNONIS

Senioris, ad Div. Nicol. Stetin. Ecclesiast.
fidelissimi, integerrimi; passim grassantium

Vitiorum Reprehensoris in-
trepidi. (a)

Qui die 7. Mensis Novembr. currentis 1641.
Anni, paulò ante quintam Vespertinam, perverso
huic mundo, cum summo ad æternam Vitam migran-
di desi-

di desiderio valedixit, & in vera agnitione & invocatione
CHRISTI Redemptoris, animam
expiravit;

Mæstò animò hoc, quicquid est, fundebat

CASPARUS JANTHESIUS.

DIV. AUGUSTINUS.

*Lege, & relege omnium Scripta, & nihil horribilius
invenies, quàm hominem in eo statu vivere,
in quo non audeat mori.*

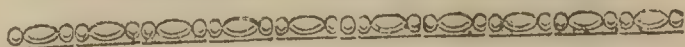
Sistite nunc lacrymas, quæso, cohibete querelas
Affines cari. Nam nihil ista juvant.
Quotidie morimur, ceu nostis: Ille putandus
Vivere, qui potis est dicere: *Vivo Deo.*
Fallitur, & fallit longè qui dicit abesse
Mortem: nugatur: negligit inde pia.
Hæc iustè cecinit Sacro Vir Flamine ductus,
Ingeniò pollens, & Pietate gravis.
Vita quid est? Umbra est, volucrig, simillima somno.
At nihil hæc umbra est, somnus itemq, nihil.
Ergo, quod nihilum est, hoc te perturbat & angit?
Hoc propter nihilum cuncta probare soles?
Sancta Colossensi Populo quid pagina dicat,
Proh homo nil curas! O male sane caput.
In CHRISTO, ecce, uno vita est abscondita nostra:
Nec tu, sed qui in te est, vivit, agitq, DEVS.
Ergo

Ergo extra CHRISTVM, tua Vita est nil, nisi diri
 Vestibulum inferni, morsq; sucunda tibi.
 Vivere, VIRTUTEM est sanctis extendere factis.
 Felix, cui tale Vita parata modò! (b)
 Hæc quoniam docuit, praxiq; probavit Amatus
 Affinis; Nemo hinc jam periisse putet.
 Præit is saltem, reliquiq; seqnemur eundem.
 Ad Vitam æternam, quemq; vocante Deo.

- (a) Idq; iustissimâ atq; optimâ juris ratione. Vitiis etenim nutriendis qui parcit, misericors non est. Vnde vitiis parcens & favens, tam non est misericors, quàm qui non vult cultrum rapere puero, ne audiat plorantem; & non timet ne vulnorum doleat, vel extinctum. c. 32. *Caus. 3. q. 5.* Vitia autem se summè odisse probat, qui reprehendit *exorbitantes, eosq; ad meliorem frugem reducere studet. c. Facienti 3. Distinct. 86.* Et primus innocentia gradus est, odisse nefanda *ibid.* Potentiorum verò vitia, tantò pejora sunt, quantò audaciùs Virtutes se esse mentiuntur. *Dd. in c. Sape 6. Distinct. 41.* Atq; hinc Boni, fideles & Conscientiosi animarum pastores (*ut ip. defunctus, laus Deo, fuit*) non omnibus semper grati atq; accepti existunt. Cum enim ratione officij sui teneantur, non solùm arguere, sed etiam increpare; frequenter odium multorum incurrunt, & insidias patiuntur. *text. express. & arg. c. Qualiter & quando 24. Extra de accusationib.* Qui ipsi, hominibus semper si placerent, Christi servi non essent. *Dd. in c. Quod ad nos attinet, Conscientia nostra, frater dare operam, jo. Vers. Nec movere nos debent convicia perditorum, quò minus à*

nus à via recta, & à certa regula non decedamus, quando &
Apostolus instruat, dicens: si hominibus placere Christi ser-
vius non essem Distinct 47.

(b) Ut quondam In Antenorù verbi sive Patavij (quam
moderno tempore vulgo Paduam vocant) in circuitu
templi Divi Anthonij, prope D. Justinam, cum applausu
legi atq; notavi.

Suo Exantlato Laboribus & doloribus
exhausto seni, ultimum sacrum.

Non secus ut noctem fervens operarius optat,
Post curas duras posse quiete frui.

Non secus ut currens peregrina per ora Viator,
Præpositam metam gestit adire suam.

Non secus ut Visus tenebris circumdatus arctis
Gaudet cum amissum lumen habere potest.

Sic FAUSTINE senex, credo, quod mors tibi præsens.
Ex morbi longo tempore grata fuit.

Nunc Tibi meta viæ, patriæ lux Laureæ Phœbi
Nunc Tibi mera quies, atq; quieta dies.

Ad Sponsum properas Christum sponsiq; Parentem.
Ad faustos, celebri veste vocare gamos.

testandæ συμπαθείας καὶ ἡμετέρας
ergo fecit.

JOHANNES ANDREÆ
Padelgar Silesius.

B

Ergo

ERgo & militia Dux senior sacra
Curarum varijs fluctibus obrutus
Donec vita manebat,
Nos linquens superos adit?

Cernis Justitiæ ut non finet, arbiter
Lassari innumeris cladibus ac malis
Credentes. Bonus illis,
Ne toti pereant, adest.

Hoc gustas hominum Regis amabile
Nectar, Præco Dei, Tu domui sacrae
Fidus servus adhærens
Verbum Tergemini DEI

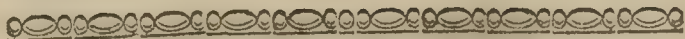
Sparfisti adfiduò non dubiâ fide
Nunc qui terrigenis dividit exitus
Vitæ in limine templi
Te tandem locat ardui.

Hinc lætos placidè ductus ad exitus,
Et moerore carens non numerabiles
Plausus ingeminare
Et vesci ambrosiâ potes.

Supremi Honoris & Amoris ergo
F.

THOMAS WISMARUS,
Sch. Stet. Sen. SubR.

Blel

Iel härter Kämpff muß halten aus
In dieses Lebens Schrancken/
Idweder in seinem Beruff voraus/
Davon er nicht darff wancken.
Doch keiner je kan schwerer seyn
auch mehr daran gelegen/
Etch jimmer halten wol daren/
noch Vnmuth ganz bewegen.
Dem in Schwachheit vnd Todtsnoht
Kitterlich auszuharren
Mit frölicher Hoffnung siets zu Gott
Das Herz sicher verwahren.
Da ist von nöthen rechte wehre
getrost nehmen herzu/
Damit man nicht (nach Pauli Lehre)
vergeblich Streich viel thu.
Condern des **G E Z E S** Schwerdt alsbalde
Ergreiffe starck zuringen.
Mit Glaubens Handt es fesse halt
Durch diese Noth zu dringen.
Wie der Seelig verstorbnen hat
nach seiner Arbeit männig
Zey langer Kranckheit mit der That
erwiesen recht beständig.
Darum er auch vnsehlbarlich

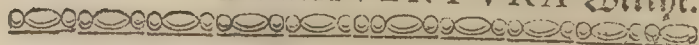
Das Kleinot können erlangen
Dessen sich nun streuen stetiglich
Zum Himmel eingegangen.

NOs decet angustas penetrare laboribus almas
Cœlorum portas, ceu patet antè satis.
Is tantum felix qui mansuetudine justâ
Transiit, haut timide cuncta pericla ferens.
Acrius ut sensit sua vulnera, sua vius illud,
Quò benè sanantur post medicamen erit.
Defunctus quondam sacratâ ex parte Minister
Verbi, quod Zelo protulit Ipse pio.
Certavit validus, sub munere, prælia sancta,
Certavitque diu dum gravis æger erat.
Fortiter exuperans certamina bina per orbem,
Gloria Vincenti & iusta corona datur.

In beatum Defuncti & bene meriti quon-
dam verbi Ministri obitum, breviter
hac honoris causâ posuit.

BONAVENTURA Werthe.

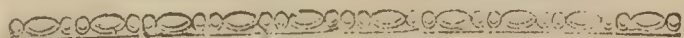

In honorem ultimum
Admodum Reverendi Clarissimi ac Doctissimi
SENIORIS
FAVSTINI BLENNONIS ad Div. Nico-
stetini Diaconi vigilantissimi p. m. placidum be-
atumq; discessum ex hoc ergastulo pau-
cula hæc deplorans, fecit.

Carmil

C Armine quo possim laudes celebrare per orbem?
 C Dicas BLENNONIS, nec sine cordolio!
 Nam pietate fuitq; Fide hic, & Mysta fidelis
 Clarus & ingenio, suavis in eloquio
 Suavis in eloquio, veritatis semper Amicus
 Gloria Theologiae BLENNON decusq; fuit
 Lege DEI poterat mentes cohibere malignas
 Et poterat vitam corripuisse malam,
 Ex Evangelio poterat solamine tristes
 Erigere, & curis corda levare malis;
 Erroris etiam dubios taxare potenter
 Papæ & Calvinis sævior hostis erat
 Ergò quis mactare pios non carmine manes
 Vellet, & emeriti concelebrare viri;
 Auxilium desertorum, thesaurus egenum
 Extorrium patrio confugiumq; solò
 Vixit, nunc patriam repetens nos orbe reliquit
 In quo fert aliquid, qualibet hora mali
 Sed bene: vivit adhuc, qui mortem morte subegit
 Is nos è cunctis extrahet unà malis.

BALTHASAR RÜCKEFORDIUS
 Studiosus SS. The.

EXimium in vita Te alii dixere; ego Dico
 Cùm jam Mors curis te eximat, Eximium.

FRIDERICUS CRAMERUS.

Vidua loquitur.

SI quem vexavit duri violentia Fati
 Experta hanc variis quoque sæpe modis.
Mors etenim Patrem rapuit sub flore juventæ,
 Altera deinde Parens falce resecta fuit.
Jam quoq; sum misera heu! caro spoliata marito,
 Instar dilecti qui Genitoris erat.
Quando igitur cerno, bona quod carissima mūci
 Infirmo perstent instabilique pede;
Ad te jam propero mœstissima, Iova Fidelis.
 Tu mihi in auxilium subsidiumq; veni.
Res commendo meas tibi: tu bene prospice, tu sis
 Tutor, tu solus sis Pater ipse mihi.

Votum Autoris.

O Deus alme, tuo reple solamine corda
 anxia, quæ variis undiq; septa malis.
Tristitiam lacrymasq; ægras in gaudia verte,
 Natis & viduæ sis Pater, oro, piæ.

Condol. ergò apposuit.

GEORG. Schleiff.

Colb. Pom.

EPITAPHIUM

Revc-

Reverendi & Clarissimi Viri,
Dn. FAUSTINI BLENNONIS,
ad Divi NICOLAI Ecclesiast.
meritissimi.

CArmen inscriptum tumulo hoc dolendo
Vt legas crebris oculis, viator
Siste. Vir rarâ pietate præstans
Hic requiescit.

Qui fide cætum tuitus piorum,
Qui fuit pastor vigilans, luporum
Turbanè Christi laceraret agnos
Sanguine lotos,

Ergo Res hunc publica morte raptum
Luget ! heu conjux miserè relicta
Plorat hunc pastore carens Iehovæ
Plorat ovile !

Lugens apposuit

NICOLAUS HANE
Colberga Pom.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS
AND ARCHITECTURE
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS
AND ARCHITECTURE
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS
AND ARCHITECTURE
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS
AND ARCHITECTURE
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS
AND ARCHITECTURE
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS
AND ARCHITECTURE
CHICAGO, ILL.

921116 **Bibliotheca** 105 000
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

06393

S.VIII.33

